

﴿١٠٥﴾ أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

105 Size, âyetlerim, Kur'ânım, ilkelerim okunmuyor muydu? Okunduğu halde, siz onları yalanlıyordunuz.

﴿١٠٦﴾ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ

106 Onlar:

“- Ey Rabbimiz, azgınlığımız bayağı zevklerimiz bizi altetti. Biz hak yoldan uzaklaşarak, başına buyruk yaşayan, dalâleti, bozuk düzeni, helâki tercih eden bir toplum haline geldik” derler.

﴿١٠٧﴾ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ

107 “- Ey Rabbimiz, bizi buradan çıkar. Yaptıklarımızı bir daha yapmaya kalkarsak, kendimize haksızlık edeceğimizi biliyoruz.”

108 Allah: ﴿١٠٨﴾ قَالَ اخْسَوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ

“- Alçaldıkça alçalın orada. Benimle konuşacak bir şeyiniz yok artık” buyurur.

﴿١٠٩﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا

﴿١١٠﴾ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

109 Kullarımdan bir zümre:

“- Ey Rabbimiz, iman ettik. Bizi koruma kalkanına al, bağışla, bize merhamet et. Sen merhametlilerin en hayırlısısın” diyorlardı.

﴿١١١﴾ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ

110 “- İşte siz onları alay konusu yaptınız. Alayınız size beni zikretmeyi, bana şükretmeyi, benim övünç kaynağı Kur'ân'ımı, benim şeriatımı unutturdu. Siz onlara alay yollu gülüyordunuz.”

﴿١١٢﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ

111 Sabrederek mücadeleye devam etmeleri sebebiyle, bugün onları mükâfatlandıracağım. Onlar gerçekten mutlu olanlardır.

﴿١١٣﴾ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

112 Allah inkâr edenlere:

“- Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?” der.

﴿١١٤﴾ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلِ الْعَادِّينَ

113 Onlar:

“- Bir gün veya günün bir kısmı kadar. İşte hesap bilenlere sor” derler.

﴿١١٥﴾ قَالَ إِنْ لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

114 Allah:

“- Az bir süre kaldınız. Keşke siz bunu bilmiş olsaydınız” buyurur.

﴿١١٦﴾ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ

115 “- Sizi kesinkes boş yere yarattığımızı mı, sizin, huzurumuza getirilip hesaba çekilmeyeceğinizi mi sandınız?

﴿١١٧﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

116 Hükmü her yerde geçerli ve varlığında şüphe olmayan, gerçek hakan, sultan olan Allah çok yücedir. Hak ilâh yalnızca O'dur. Sınırsız kudret ve iktidar makamı olan yüce Arş'ın Rabbidir.

﴿١١٨﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ

﴿١١٩﴾ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

117 Kim Allah ile birlikte, lehine hiçbir kesin delili olmayan bir başka tanrıya tapar, yalvarırsa, onun hesabı, katiyetle Rabbinin huzurunda görülecektir. Şu bir gerçektir ki, kâfirler, nankörler iflâh olmaz, ebedî nimetlerle mutluluğa eremezler.

﴿١٢٠﴾ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

118 “- Rabbim, beni ve mü'minleri koruma kalkanına al, bağışla, bize merhamet et. Sen merhamet edenlerin en hayırlısısın” de.